

Д Ъ Р Ж А В Н А С И Г У Р Н О С Т

ПРОТОКОЛ ЗА РАЗМИТ

НА ОБВИНЯЕМ

9 вли 1957 година гр. Плевдив

Единственият майор Костадин Петров Николов - Следовател при МВР-ДП Плевдив, разпитан днес в качеството на обвиняем лице:

ДИМИТЪР АТАНАСОВ КИРЕТЧИЕВ, редник от отделение 50030-гр.у-тене, реден на 2.VII 1937 година в село Кричим, Плевдивско, неговият местожителство в гр. Смолян, не наредно българин, български гражданин, не женен, не събран, със средно образование чл. на ДСНМ.

На неговите му от мен въпроси редника Киретчиев отговор: ВЪПРОС: Обяснете ми следствието от какво семейство произхождате и какво представяват членовете на същото в трудове и политическо отношение.

ОТГОВОР: Произхождам от средно село семейство. Баща ми притежава около 12 декара имот, които обработва частно, тъй като в село нямаме ТКЗ. От 1925 година баща ми е член на ВЗН. Продължава да членува в същата организация и понастоящем.

Преди девети септември 1944 година баща ми е работил като машинист на валяк на шестата, а след тази дата работи като председател на ГК на О Смолян, после като член на УС на Градския Народно съвет. Настоящем баща ми е секретар на Окръжния комитет на Отечественния фронт в гр. Смолян.

Друго съобщение за баща ми нямам какво да кажа.

Майка ми е домакиня. Безпартийна е. За нея нямам какво друго съобщение да кажа.

Имам двама по-малки от мен братя, единият от които е ученик в гимназията, а другият в основното училище.

Също нямам.

ВЪПРОС: Разкажете за Вашата трудова и политическа дейност до постъпването Ви войник в наредната казарма.

ОТГОВОР: Завърших средното си образование през 1956 година в с. Райково, Смолянско. Същата година бях назначен за военна помощник учител в основното училище в село Рика, Смолянско, където работих една година и след това бях взет на редовна служба като войник.

В ДСНМ членувам от 1951 година. В същата организация членувам и в казармата.

Друго за мене нямам какво да кажа.

ВЪПРОС: Кога и къде постъпихте войник.

ОТГОВОР: Войник постъпих на 20.XI.1956 година в отделение 60020-гр. Смолян, където служих до края на месец февруари 1957 год. След това бях изпратен на служба в отделение 50030-гр.у-тене, където следвах в Школата за младши сержанти. И понастоящем се водя на служба в ШМ на отделение 50030-у-тене.

ВЪПРОС: Обяснете ми следствието каква връзка имате с тези извършили като войник - курсант в Школата за младши сержанти на под. 50030-у-тене.

КРДОПБГДСРСБНА
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
Дата: 10.07.13 Подпис: [Signature]

ОТГОВОР: По време на службата ми в неделните 600²⁰ и после в неделите 500³⁰ Уставе не съм имал вражеска дейност или някакви особенни групи дисциплинарни нарушения. Все пак обаче не мога да се похваля че съм бил един от най дисциплинираните войници. Аз избухвах често, дряхлявах дисциплинираност и по някога съм влизал в пререкания и съм се карал с някои от другарите си, но специално с отделенния си командир сержант Златков.

Престъпления извърших на 21 яни 1957 година когато бях часови на пост при секретната секция. Тогаваш издучих с мога на пушката ми ликовете на портрети на ръководители, като Булганин, Антон Дгов, Жуков и още три портрета имаше, но сега не мога да си спомня кои точно бяха.

ВЪПРОС: Обложките на следствите как, при какви обстоятелства извършихте упоменатите по горе от Вас престъпления?

ОТГОВОР: На 20.VI.1957 година бях назначен в състава на караула, като бях определен за часови при секретната секция на неделните. Развода се извърши към 17.30 часа. Стоях на пост от 2 до 4 часа сутринта, след това от 8 до 10 часа преди обед на 21 яни и след това от 14 до 16 часа на 21 яни т.г. До като стоях на пост от 2 до 4 часа сутринта и после от 8 до 10 часа пр.обед не съм извършил нищо лошо. Стоях добре на поста си и не съм извършил никакви нарушения, въпреки че бях разстроен, не тече чувствавах отнаждалост и ме болене глава.

След обед към 14 часа като застъпих на пост отнаждалостта не беше ми минала. Чувствах едновременно вътрешно мързене, от това, че си припомних за моята приятелка от цивилния живот, също че отделенния ми командир сержант Златков се би изказал пред курсайта Илия Делчев, че ми бил издействувал два месеца наказание "без градока етноска". Освен това си припомних и за писмото което бях получил преди няколко дни от моята приятелка, в което ти ми съобщаваше, че повече не иска да има с мене приятелство. Вичко това ме повече мързеше. В това време край мене имаше моя познат редника Емануилов, но аз все още особено повед се скарах с него и го наругих. Почнах да се движа по коридора и да марширувам. След това, както съм писал в показанията си в Проведеното ми десантно започнах да вземам за поглед, да ритам и мушкам с ножа на пушката си кошчето за смет и противеноскарните табли. После си спомних че започнах да мушкам и портретите които са наредени по стената на коридора, спомних си например че намушках с ножа на пушката си портретите на Дгов, Булганин, Жуков и още три портрета.

Когато вземах започест с пушката ме видя един чиновник от секретната секция на неделните, името му не знам. Същият не ме е видял когато мушках с ножа португезските портрети. Въобще никой не ме видял когато мушках портретите.

След като надучих и портретите, се отпуснах и се облегнах на противеноскарните табли, почни бях седнал. Точно в това време мина един капитан Увалнев струва ми се че се казва и ме пита какво правиш, защо съм се облегал. Не помня какви съм отговорил. Малко след това ми дойде смяната и аз бях сменен от поста. Новият часови ефр. Славчев не мога да разбера че съм мушкал с ножа си портретите, а следващия часови ред. Радев е забелязал и докладвал за намушканите портрети.

Като се смених от наряда ходихме на кино и като се завърнахме от кино бях разпитан от въведния командир лейт. Пенчев, пред което в началото отричах, но като разбрах че заради мене може да бъде изпратен в ареста курсайта Славчев, си признах че аз съм извършил това и бях изпратен в ареста.

ВЪПРОС: Когато застъпихте наряд на 20.VI.1957 година сехте ли разпитани от караулния началник или ли болел из между Вас.

ОТГОВОР: На 20.VI.1957 година при развода в 17.30 часа дежурния офицер запита, ако има болел да се обади. Аз не се обадох, защото не се чувствавах болел, бях ми добре.

ВЪПРОС: Под какви побуди извършихте горната вражеска дейност.

ОТГОВОР: Не мога да обясня от какви побуди съм извършил надучването на портретите. Дак повтарям бях изпаднал в едно мрачно състояние състоянието на нервно напрежение, спомних си за цивилния живот от което

КРДОПГДСРБНА 12

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Дата: 1902/3

Попис: 1902/3

=3=

още повече се нервирах и изпаднах в несимпатично настроение, но не за това съм извършил надущването че йразя властта. Разбира се във военния живот има често няти трудности и тежести, но не това ме е принудило да намушкам портретите а лешото ми състояние, възбудата в която се намирах в този момент.

ВЪПРОС: Известно ли Ви беше че Вие с йкожа си надущвате портретите на наши и съветски ръководители които се уважават от всички военн послужащи в нашата страна и в СССР.

ОТГОВОР: В момента когато мушках портретите, дак не втарям, че не разбирах какво прави, работата ли да си намирам или друго нещо, не мога да кажа, но по после, след като бех сменен от поста, преди да бъда изпратен в ареста аз разбрах че съм извършил престъпление и че съм намушквал ръководители на нашата държава и на Съветския Съюз които са уважавани от гражданите у нас и в СССР. Именно тук аз чувствавам вината си, разкайвам се и се признавам за виновен за това.

ВЪПРОС: Признавате ли се за виновен, че Вие с тази си вражеска постъпка сте извършили и нарушение на уставните правила на караулната служба, като не сте назвали йверения Ви пост както изисква устава.

ОТГОВОР: Чувствавам че съм извършил и нарушение към караулната служба и не съм назвали поста си както повелнява устава за вътрешната и караулна служба, за което се признавам също за виновен.

ВЪПРОС: Има ли ли е друг нят случай да изпадате в такова нервно лешо състояние както сте имали по време на извършването на вражеската дейност.

ОТГОВОР: Имало е случай да се нервирам. Веднаж например бех счунил една каня с вино пред мои приятели като цвилосм без да е имало повод за това.

ВЪПРОС: Боледували ли сте и лекуван ли сте от нервно разстройство или болест водеща към нервно разстройство.

ОТГОВОР: Не съм боледувал от болест която да води към нервно разстройство, като менингит или друга някаква болест, също не съм лекуван като нервно болест, но ми е препоръчавано, за това, че лесно се нервирам да бъда повече на спокойствие, например в кабината. Това беше преди да постъпя войник в казармата.

Друго нямам какво да кажа.

Горните въпроси ми бежа поставени. Отговорите кредитовах лично аз, прочетех ги, верни са, верно са записани, за което се подписвам:

ПРОВЕЛ РАЗНИТА:

МАЙОР: 

